

Sygnatura akt II AKa 291/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki

Sędziowie: SA Edyta Gajgał

SO del. do SA Tomasz Kaszyca (spr.)

Protokolant: Joanna Klisiewicz-Hałaj

przy udziale: Prokuratora Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r.

sprawy A. K.

oskarżonego z art. 294 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 8 czerwca 2018 r. sygn. akt III K 128/17

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego A. K. przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. B. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w obecnym postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu podatku VAT.

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że :

I. w okresie od 14 września 2012 r. do 29 lipca 2013 r. na terenie różnych miejscowości w Niemczech oraz dwukrotnie w Ś. działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania stałego źródła dochodu z tytułu kradzieży naczep ciężarowych wraz z zawartością poprzez realizowane w krótkich odstępach czasu wielokrotne podczepianie do pozostawionych na parkingach lub ulicy naczep ciągnika siodłowego i zabieranie ich w ten sposób z miejsca zdarzenia:

1. w okresie pomiędzy 14 a 17 września 2012 r. na terenie Niemiec w D. podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na ulicy naczepy marki S. nr rej. (...) 25 załadowanej elementami stalowymi zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 16 000 euro (wówczas równowartość 65 440 zł) na szkodę N. H. T.

2. w okresie pomiędzy 29 września a 2 października 2012 roku w Ś. na terenie stacji paliw (...) podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na tamtejszym parkingu naczepy-cysterny marki S. nr rej. (...) zabrali ją w celu przywłaszczenia odjeżdżając do W. i powodując straty w kwocie 20 000 euro (wówczas równowartość 82 200 zł) na szkodę (...)
3. w okresie pomiędzy 20 a 21 października 2012 r. na terenie Niemiec w okolicach miejscowości K. podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na ulicy naczepy chłodniczej marki S. nr rej. (...) 300 z zawartością artykułów spożywczych sieci K. zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 35 000 euro (wówczas równowartość 143 500 zł) na szkodę (...)
4. w okresie pomiędzy 23 a 24 listopada 2012 r. na terenie Niemiec w miejscowości N. na terenie M. S. podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy siodłowej marki S. nr rej. (...) (...) z zawartością 24 ton prętów stalowych zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 42 000 euro (wówczas równowartość 173 040 zł) na szkodę firmy (...)
5. w okresie pomiędzy 6-10 grudnia 2012 roku na terenie Niemiec w C. na parkingu miejscowego centrum handlowego podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy siodłowej marki R. nr rej. (...) z zawartością 23,5 ton papieru zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 25 000 euro (wówczas równowartość 103 000 zł) na szkodę J. O. i firmy (...)
6. w okresie pomiędzy 14-15 grudnia 2012 roku na terenie Niemiec w miejscowości G. L. podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na ulicy naczepy siodłowej marki F.'s nr rej. (...) (...) z zawartością stali zbrojeniowej zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 60 000 euro (wówczas równowartość 245 400 zł) stanowiące mienie znacznej wartości na szkodę firmy (...)
7. w okresie 15-18 marca 2013 r. w Ś. podczepiając ciągnik siodłowy S. koloru czerwonego nr rej. (...) do stojącej na terenie stacji (...) naczepy siodłowej cysterny marki F. nr rej. (...), załadowanej proszkiem do produkcji pasty do zębów zabrali ją w celu przywłaszczenia odwożąc ją do miejscowości R. G. i powodując straty w kwocie 29 000 euro (wówczas równowartość 120 350 zł) na szkodę (...) w H.
8. w okresie pomiędzy 13-14 kwietnia 2013 roku na terenie Niemiec w miejscowości G. w pobliżu F. na parkingu miejscowego centrum handlowego podczepiając ciągnik siodłowy R. (...) koloru białego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy siodłowej marki S. nr rej. (...) 606 z zawartością różnego rodzaju towarów zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 25 000 euro (wówczas równowartość 102 750 zł) na szkodę firmy (...)
9. w okresie pomiędzy 26-29 kwietnia 2013 roku na terenie Niemiec w miejscowości O. na ulicy obok serwisu (...) podczepiając ciągnik siodłowy S. koloru czerwonego nr rej. (...) do stojącej na parkingu pustej naczepy siodłowej samowładowniczej marki (...) z numerem rejestracyjnym (...) (...) zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 20 000 euro (wówczas równowartość 83 000 zł) na szkodę firmy (...)
10. w okresie pomiędzy 16-17 czerwca 2013 roku na terenie Niemiec w miejscowości O. na parkingu firmy przewozowej podczepiając ciągnik siodłowy S. koloru czerwonego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy siodłowej marki S., numer rejestracyjny (...) (...), załadowanej około 23 tonami karmy dla psów zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 50 000 euro (wówczas równowartość 211 500 zł) stanowiące mienie znacznej wartości na szkodę firmy (...)
11. w dniu 22 czerwca 2013 r. na terenie Niemiec na terenie strefy przemysłowo-handlowej K. w pobliżu D. działając w tym przypadku wraz z P. P. podczepiając ciągnik siodłowy S. koloru czerwonego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy ciężarowej marki K. nr rej. (...) (...) wraz z zawartością środków czyszczących i innych towarów zabrali ją w

celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 62 500 euro (wówczas równowartość 271 250 zł) stanowiące mienie znacznej wartości na szkodę firmy (...)

12. w okresie 27-29 lipca 2013 roku na terenie Niemiec w miejscowości O. na terenie strefy przemysłowo-handlowej podczepiając ciągnik siodłowy S. koloru czerwonego nr rej. (...) do stojącej na parkingu naczepy siodłowej marki S. z austriackim numerem rejestracyjnym (...)(...) wraz zawartością z zawartością części do pomp, elementów dachowych firmy (...) profili aluminiowych zabrali ją w celu przywłaszczenia przewożąc do Polski i powodując straty łącznej wartości 228.000 euro (wówczas równowartość 964 440 zł) stanowiące mienie znacznej wartości na szkodę firmy (...) czyniąc sobie w ten sposób z popełnienia tych czynów stałe źródło dochodu;

tj. przestępstwo z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn.. akt: III K 128/17:

I. oskarżonego A. K. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 500 (pięćset) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych),

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł na rzecz oskarżyciela posiłkowego V. (...) I. G. (...) z siedzibą w W. W. (...), (...) W. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przypisanym oskarżonemu A. K. w pkt I części dyspozytywnej wyroku przestępstwem (w zakresie zachowania opisanego w ppkt 12) w kwocie 21 150,39 euro,

III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. B. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. kwoty po 1623,60 zł (tysiąc sześćset dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu A. K.,

IV. na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, wymierzył oskarżonemu A. K. opłatę na rzecz Skarbu Państwa w kwocie 5.400 zł, zaś zwolnił go od wydatków poniesionych w sprawie, jak również te wydatki w części uniewinniającej wyroku, zaliczył je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego A. K..

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mogąca mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to:

1. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i niezgodną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nieopartą na całokształcie ujawnionych w sprawie okoliczności polegająca na uznaniu za wiarygodnych wyjaśnień złożonych przez J. K. i odmowy nadania takiego waloru wyjaśnieniom oskarżonych A. K. i P. P. oraz przesłuchanych w charakterze świadka J. S. i J. G., a tym samym przypisanie sprawstwa oskarżonemu w zakresie zarzucanego mu czynu, pomimo szeregu wątpliwości mających niewspółmiernie doniosłe znaczenie w procesie, w sytuacji kiedy w rzeczywistości materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym również materiały niejawne, wyklucza możliwość ustalenia sprawstwa i zawinienia po stronie oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu w sposób nie budzący wątpliwości.

2. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego obrony o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka R. N., w sytuacji gdy miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

3. art. 366 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy na skutek:

- niezweryfikowania przyczyn sprzeczności występujących pomiędzy informacjami zawartymi w materiałach niejawnych, w tym przede wszystkim przesłuchanych w charakterze świadków T. K. i S. S., a informacją uzyskaną

z Komendy Wojewódzkiej Policji we W. odnośnie współpracy oskarżonego z funkcjonariuszami Policji w zakresie przestępstw polegających na kradzieży naczep;

- nieprzeprowadzenia dowodu z przesłuchania w charakterze świadków T. O. i S. K..

Podnosząc powyższe zarzuty – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego A. K. w zakresie wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zasługiwała na uwzględnienie.

Zasadny okazał się zarzut obrazu art. 170§1 pkt. 2 kpk odnośnie oddalenia wniosku o przesłuchanie R. N.; nie przesłuchania T. O., a także za zasadny należy ocenić wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego złożony w apelacji.

Przypomnieć należy, iż wyrokiem z dnia 27 września 2017r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił zaskarżony wyrok przekazując sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd ten wskazał m.in. na konieczność rzetelnego zweryfikowania wyjaśnień J. K. dostępnymi dowodami osobowymi, w tym zeznaniami R. N.. Jako konieczne Sąd Apelacyjny uznał również ponowne przesłuchanie świadków T. K. i S. S., w celu doprecyzowania informacji na temat kontaktów z A. K..

Sąd Okręgowy w Świdnicy, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, będąc związanym wskazaniem sądu odwoławczego co do dalszego postępowania (art. 442§3 k.p.k.) oddalił wniosek o przesłuchanie R. N. z uwagi na fakt, iż nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności nie wykazano w żaden sposób by domniemana działalność przestępcza wnioskowanego świadka związana była z zarzutami aktu oskarżenia w tej sprawie stawianemu oskarżonemu. W świetle wskazań Sądu Apelacyjnego, a także twierdzeń oskarżonego, iż zeznania świadka mają znaczenie chociażby dla czynu opisanego w pkt. 8, decyzję procesową Sądu w tym zakresie należy uznać za błędną.

Ponadto Sąd zwrócił się do KWP o nadesłanie akt objętych klauzulą tajności wskazując, że mają one dotyczyć wymienionego w piśmie z imienia i nazwiska A. K. (pismo z dnia 9 marca 2018r.). W odpowiedzi Sąd otrzymał trzy notatki, sporządzone w okresie od 7 października 2013r. przez S. S..

Zarówno z wyjaśnień oskarżonego A. K., jak też zeznań ponownie przesłuchanych T. K. i S. S. jednoznacznie wynika, iż była sporządzana dokumentacja dotycząca ich kontaktów w okresie popełniania zarzucanych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu czynów. Relacja świadków i otrzymana dokumentacja pozostaje ze sobą w sprzeczności, dlatego też przekonują twierdzenia oskarżonego, iż mógł on formalnie nie być zarejestrowany pod swoim imieniem i nazwiskiem. Mając przy tym na uwadze, iż wyżej wymienieni świadkowie nie pamiętali szczegółów dotyczących otrzymywanych informacji, niewątpliwie niezbędnym jest uzyskanie materiałów objętych klauzulą tajności, a dotyczących otrzymywanych informacji w zakresie zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem w latach 2012-2013 przez funkcjonariuszy KPP w K. T. K. i KWP we W. S. S., wskazując przy tym we wniosku czego informacje mają dotyczyć, precyzyjny opis przedmiotu i czasookresu współpracy, jednostkę Policji oraz funkcjonariusza prowadzącego. Zresztą konieczność wskazania we wniosku zakresu przedmiotowego i podmiotowego w zakresie udzielenia wiadomości stanowiących informacje niejawne wskazywał w swym piśmie z dnia 15 marca 2018r. Naczelnik Wydziału ds. Ochrony (...) (...) KWP we W.. Jak podkreślał poprzednio Sąd Apelacyjny, wypowiedzi wskazanych świadków wymagają skonkretyzowania, których kradzieży naczep dotyczyły informacje przekazywane przez A. K. i czy informacje te wykluczają sprawstwo tego oskarżonego. Ponadto brak tych ustaleń nie pozwala wyjaśnić i zrozumieć charakteru i zakresu współpracy oskarżonego z Policją, co ma niebagatelne znaczenie nie tylko dla ustaleń w zakresie sprawstwa zarzucanych przestępstw, ale i z punktu widzenia ewentualnego wymiaru kary. Zasadnym więc uznać należy przeprowadzenie dowodu wnioskowanego przez obrońcę oskarżonego w tym zakresie, albowiem zarówno apelacja, jak i pismo samego oskarżonego (k. 6322-6335) przekonuje, że wnioskowane dowody mają znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, iż J. K. nie mógł być przesłuchany na rozprawie, Sąd I instancji nie miał z nim bezpośredniego kontaktu, ocena jego relacji musiała być szczególnie ostrożna i skrupulatna.

Nie istnieje żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania jedyne go świadka są niewystarczającą podstawą skazania, podobnie zresztą jak niedopuszczalne jest wartościowanie zeznań li tylko w zależności od zajmowanej pozycji społecznej świadka, czy też od pełnionej przez niego funkcji publicznej. Rzecz jednak w tym, że tego rodzaju "jedyne" dowód nie może stać w sprzeczności z innymi dowodami, które nie mają wprawdzie decydującego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej, stanowią jednak podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń faktycznych odnoszących się do określonych fragmentów zdarzenia. (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 kwietnia 2018r. II AKa 391/17, LEX 2501274)

Dowód z pomówienia ma z punktu widzenia formalnego taką samą wartość jak każdy inny dowód w postępowaniu karnym. Podlega jedynie szczególnie rygorystycznym ocenom w ramach art. 7 k.p.k. celem ustalenia czy nie nosi cech bezpodstawnego obciążenia oskarżonego czymś, za co nie ponosi on odpowiedzialności. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 lutego 2018r., II AKa 491/17, LEX 2490243)

Dla przyjęcia pomówienia za podstawę ustaleń faktycznych trzeba przede wszystkim, aby wyjaśnienia te były nie tylko logiczne, konsekwentne, cechowały się brakiem chwiejności, ale były również wsparte innymi dowodami, które bezpośrednio lub choćby pośrednio potwierdzałyby wyjaśnienia pomawiającego. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2017r., II AKa 274/16, LEX nr 2381489)

W celu weryfikacji wyjaśnień J. K. niezbędnym jest także przeprowadzenie dowodu z zeznań T. O., który to dowód wnioskowany był na karcie 6068. Sąd Okręgowy w Świdnicy zwrócił się o ustalenie personaliów tego świadka, nie dostrzegając początkowo przy tym, iż informacja taka zawarta była na k. 236, a notatka ta została ujawniona na rozprawie w dniu 8 czerwca 2018r., to jednak Sąd dowodu tego nie przeprowadził, a co więcej nie rozpoznał tego wniosku dowodowego.

Zaniechanie podjęcia decyzji co do wniosku dowodowego złożonego przez oskarżonego skutkuje naruszenie art. 368 k.p.k. i w konsekwencji prowadzi do sytuacji tożsamej z oddaleniem wniosku dowodowego, która to decyzja nie leży w kompetencjach przewodniczącego, lecz wymaga postanowienia sądu. Ocena charakteru tego uchybienia, jak i istotności jego wpływu na treść orzeczenia, niezależnie od powyższego, wymaga stwierdzenia, czy jego następstwem było pominięcie okoliczności, której dotyczył wadliwie potraktowany wniosek. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004r., VKK 199/04, LEX nr 137494)

Biorąc pod uwagę treść wyjaśnień J. K., oskarżonego A. K., a także notatki na k. 236, za niezbędne należy uznać konieczność przesłuchania tego świadka, celem zweryfikowania wyjaśnień J. K..

Z tych oto powodów, zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. K. musiał zostać uchylony i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. Wydanie orzeczenia kasatoryjnego wobec oskarżonego wiąże się z koniecznością przeprowadzenia przewodu sądowego w całości.

Ujawnione bowiem braki postępowania dowodowego powodowały, że niezbędne było przeprowadzenie praktycznie całego przewodu sądowego od początku. Nie sposób przy tym zawartego w treści przepisu art. 437 § 2 k.p.k. zwrotu "przeprowadzenie na nowo przewodu w całości", rozumianego jako ogół czynności sądowych po wniesieniu aktu oskarżenia, w tym przede wszystkim związanych z postępowaniem dowodowym, interpretować dosłownie. Zawarty zatem w treści art. 437 § 2 k.p.k. zwrot "przeprowadzenie na nowo przewodu w całości" należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on konieczność przeprowadzenia na nowo i w całości przewodu sądowego w jego zasadniczej, istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, części. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 marca 2018 r. II AKa 190/17)

Z taką zaś sytuacją niewątpliwie mieliśmy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Rzecz Sądu Okręgowego, przy zastosowaniu właściwych przepisów postępowania karnego (akt oskarżenia wniesiony został w okresie obowiązywania nowelizacji kodeksu karnego z dniem 1 lipca 2015r.), będzie przede wszystkim rzetelne zweryfikowanie wyjaśnień J. K., w tym dowodami osobowymi zgłoszonymi przez oskarżonego i jego obrońcę w toku

procesu – w postaci zeznań R. N. i T. O., S. K. (jeżeli będzie to możliwe – jak wskazuje oskarżony przebywa już w Polsce), a także dowodem wskazanym we wniosku obrońcy oskarżonego w apelacji. Jednocześnie po otrzymaniu ewentualnej dokumentacji, niezbędnym będzie ponowne przesłuchanie świadków T. K. i S. S. w celu wspomnianego już wyżej doprecyzowania zeznań na temat informacji przekazywanych przez oskarżonego A. K..

Na marginesie wskazać także należy, iż w kontradiktoryjnym postępowaniu przed sądem nie obowiązuje zasada instrukcyjności (stanowiąca pewien aspekt zasady prawdy materialnej), wedle której organ procesowy kierujący procesem jest zobowiązany do czynnego udziału w poszukiwaniu, wprowadzaniu i przeprowadzaniu dowodów zmierzających do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy; sąd nie pełni zatem funkcji śledczych. W kontradiktoryjnym postępowaniu inicjatywę dowodową co do zasady powinny wykonywać strony, a organ procesowy podejmuje działania w tym względzie w braku aktywności stron albo gdy pomimo ich aktywności dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia zgodnie z zasadą prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), konieczne jest dopuszczenia i przeprowadzenie określonego dowodu. W sytuacji, gdy sąd orzekający ma obowiązek dochodzenia do prawdy materialnej również wtedy gdy strony nie wnioskuje o przeprowadzenie nowych dowodów, to należy taki dowód przeprowadzić, ale dopiero wówczas, gdy dokonując oceny dowodów, organ procesowy uzna, że materiał dowodowy jest niepełny i nasuwa wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy, więc powinien być uzupełniony. (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 lipca 2017r., II AKa 75/17, LEX nr 2379118)

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd wszechstronnie rozważy jego rezultaty stosownie do treści art. 7 k.p.k. i wyda rozstrzygnięcie w przedmiocie odpowiedzialności oskarżonego A. K. za zarzucany mu czyn.

Podstawę ustalenia wynagrodzenia obrońcy z urzędu oskarżonego A. K. stanowi §17 ust. 1 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1714)

SSA Edyta Gajgał SSA Bogdan Tocicki SSO (del. do SA) Tomasz Kaszyca